

INFORME TÈCNIC DIA

Antoni Remesar (+)

Fa temps que sol practico l'escriptura en un gènere poc apreciat: els informes tècnics. No puc dir que escriure'ls sigui un plaer, però sí que és un bon exercici intermediàtic.

No és gaire conegut el fet que bona part de l'èxit o del fracàs d'un projecte multimèdia o per a TV es basa en la capacitat persuasiva, via la síntesi, d'un informe tècnic. Les decisions operatives es fonamenten en aquests informes i no pas en pilots o maquetes. Deia que són un bon exercici intermediàtic per dues raons. La primera fa referència a la interrelació de coneixements, allò que en argot en diuen **background** o **know-how**.

Un **background** ample permet la selecció d'un lèxic i la conceptualització que fa possible lligar, moltes vegades, allò que un discurs lineal seria incapaç de lligar. Un **know-how** basat en el coneixement metodològic de l'universitari fa possible una sintaxi dels arguments polida, clara i precisa.

La segona raó fa referència a la intervenció dels mitjans expressius. Un informe clar i precís no és necessàriament un informe lineal.

Cada cop més, la xarxa en rizoma, segons diu el vell F. Guattari, s'implanta com l'esquema argumental necessari per a la bona persuasió comunicativa. La xarxa, d'altra banda, és una bona metàfora de l'estructura del medi on ens movem que no és altre que el de la informació.

No és gens estrany que, amb aquestes finalitats, intencions i context, em quedi curta la utilització de processadors de text que no són sinó processadors de paraules. La gràfica és un element important en la comunicació empresarial. La gràfica entesa en dues accepcions diferents: (1) la representació dels fets dels quals es parla (dibuixos, icones, gràfiques, etc.) i (2) la gràfica com a articulació de la jerarquia informativa en l'espai: el disseny, la composició.

Potser són aquestes les raons que fan que en un informe sigui tant important el tipus de tractament tipogràfic, de compaginació, d'articulació de la gràfica representacional, com el tema, el contingut, el llenguatge amb què el tema s'expressa.

Segurament són aquestes raons les que m'han portat, sistemàticament, a la utilització directa del compaginador de text i sobretot de programes que, com Hypercard, permeten treballar directament amb un pensament no lineal, combinació de disseny, semàntica i representació.

Potser els informes tècnics poden demostrar que el més important no és pas la lectura, sinó, més aviat, la **navegació textual**.

